

MARTINUS Ha irgalmas leszel, az Isten meg fog áldani mindezért.

MAXIMUS Abban biztos vagyok. Már csak az a kérdés, hogy hogyan állunk a szentként tisztelt Martinus püspök áldásával?

MARTINUS Martinus püspök áldása kísérvén minden békességet szerzőt.

MAXIMUS Hát ez szép volt! Ha én ilyeneket tudnék mondani, Róma máris a lábam előtt heverne. De én csak a kardforgatáshoz értek. Szavak, szavak, szép szavak, Martinus, amik a tettek nélkül annyit érnek, mint lábszag a szélben. Én viszont szeretnék lehetőséget adni neked arra, hogy bebizonyítsd: amit állítasz, azt valóban úgy is gondold.

MARTINUS Akkor nem értem. Mit kell tennem? [...]

MAXIMUS Csupán egy gesztust, vagy még annyit sem. Megjelenni a zsinaton, amely szentesíti a császári ítéleteket, csak a rend végett, amit nálam jobban senki sem áhít.

MARTINUS Azt nem lehet, felség! Nem vállalhatok közösséget a gyilkosokkal!

MAXIMUS Százak életéért cserébe, miért is ne?

MARTINUS Nem lehet! Ezt nem tehetem. Az életem... a hitem... Krisztus...

MAXIMUS Márpedig ez a határozott elvárásom. Ebből semmiféle körülmények között nem engedek. Ennyit akartam elmondani.

Maximus távozik.

MARTINUS Nem megyek, nem megyek, nem mehetek! *(ordítva)* Ezt nem tehetem meg!

* * *

Természetesen ezzel nincs vége a történetnek... A drámát novemberben ismét műsorra tűzi a színház.

Biztatjuk olvasóinkat, hogy ha tehetik, tekintsek meg az előadást.

A jegyiroda elérhetősége:

http://www.wssz.hu/tartalom/cikk/jegyiroda

E-mail: jegy@wssz.hu – Telefon: 94/318-738

Nyitva tartás (hétfőtől-péntekig): 9-17 óra

A színház honlapján online jegyrendelésre is van lehetőség, de a telefonos is jól működik.

Félelem vagy szeretet?

Rendszerint egymás ellentétéként beszélünk a gyűlöletről és a szeretetről. Bennem azonban már régen tudatosult, hogy a szeretet ellentéte a félelem, és hogy a gyűlölet csak a félelem szélsőséges formája. A félelem odáig fokozódhat az emberben, hogy gyűlöletté válik.

Ez például így zajlik le: Új lakótárs jelenik meg a kommunában (vagy új dolgozó a cégnél). Óslakóként (vagy „törzsgárdatagként”) én a legjobb pozícióban vagyok, és nincs mit félnem tőle. De az újonc szimpatikus, és pont azon a területen tehetséges is, amelyet idáig egyedül uraltam. Többször is jobb javaslatot tesz, mint én. Felkapják őt, dicsérik, az én ötleteimet meg elvetik. Voltaképpen örülhetnék, hogy nem rám nehezedik minden teher. Együtt tehetnénk meg bizonyos dolgokat, összedolgozhatnánk. De ez nem megy, mivel a félelem, hogy egy napon ő lesz a jobb, hogy ő felemelkedik, engem pedig kiszorítanak, már nem teszi lehetővé az együttműködést. Ellenkezőleg. Gyanakvóan szemmel tartom őt. Magamban kritizálom, és sok hibát fedezek föl benne. Sőt kivetítek rá olyan hibákat, amelyek voltaképpen a sajátjaim, hogy azokat magamban ne kelljen elismernem, őt pedig lekicsinyelhessem. Magamban lehetetlenné teszem őt, és a róla alkotott képemet megpróbálom másoknak is tudtára adni. A többiek azonban nem így látják őt. Ez megerősíti a félelmemet és az ellenszenvemet.

Még rosszabbá válik a dolog, ha ő nem versenytársként tekint rám, és ridegségem ellenére barátságos marad, elhárításom ellenére felkínálja az együttműködést. Félelmemben ezt ügyes sakkhúzásként értelmezem, amellyel mattot akar adni nekem. Így aztán elkezdem gyűlölni. Temperamentumomnak megfelelően átnézek rajta, kiabálok vele vagy hirtelen nekirontok – ha a gyűlölettől már nem

tudok uralkodni magamon. Legszívesebben agyonütném, abból a rettenetes félelemből fakadóan, hogy ha én nem teszem meg, ő teszi meg velem. Minél magasabbra emelkedik ő, annál mélyebbre zuhanok én.

Nem így, vagy hasonlóan van-e az élet sok területén? Miért valósággal telhetetlen az ember, ha hatalomról és birtoklásról, befolyásról és dicsőségről, pozícióról és biztonságról, elismertségről, és végső soron arról van szó, hogy szeretik-e őt? Igen, számomra úgy tűnik, hogy a gyűlölet végső oka a félelem, hogy nem fognak szeretni minket, legalábbis az a félelem, hogy csak képmutatásból fognak szeretni minket – ami persze pusztulást jelent a gyűlölködő számára, és gyakran a gyűlölt személy számára is. És csak egyetlen ellenszer létezik, a szeretet.

Ha Isten a szeretet, ahogyan a Biblia ismételtelen tanúskodik erről, főként az Újszövetségben, akkor Istenben szikrája sincs a gyűlöletnek, és Isten még csak nem is ismeri a félelem szót. Az első Jánoslevélben ezt olvassuk: „A szeretetben nincsen félelem, a tökéletes szeretet kiűzi a félelmet. A félelem ugyanis büntetéssel számol, és aki fél, annak a szeretete nem tökéletes. Szeressünk, mivel Isten előbb szeretett minket” (1Jn 4,18-19)!

Minél inkább sikerül szeretetben élnünk, annál inkább feloldódik bennünk a félelem, és csodálatos módon annál szabadabban fogunk viselkedni Istenrel és minden teremtménnyel szemben, bizonyosak lévén abban, hogy minden baj ellenére – amitől senki sem mentesülhet – semmi sem választhat el minket Isten szeretetétől. Félelem vagy szeretet – ez tehát azt is jelenti: félelem vagy Isten.

Fritz Giglinger

Forrás: Francesco, 2002 Frűhjahr